

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul șef al Procuraturii de Circumscripție Bălți Ioniță Tatiana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Pădureț Mihail XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 05.05.2020-26.08.2020;

2. instanța de apel: 15.09.2020-28.10.2020;

3. instanța de recurs: 21.01.2021-16.06.2021.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 26 august 2020, Pădureț Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă, în coroborare cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, de 2 ani închisoare.

În baza art. 90¹ alin. (1) și (3) Cod penal, s-a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei, stabilind inculpatului termenul de 1 an de executare a pedepsei cu închisoarea în penitenciar de tip semiînchis, iar restul termenului pedepsei cu închisoarea de 1 an, s-a dispus suspendarea executării acesteia pe un termen de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Pădureț Mihail, prin înțelegere prealabilă cu două persoane în privința cărora urmărirea penală a fost disjunsă într-o procedură separată, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, la 27 ianuarie 2020, în jurul orelor 08:30, aflându-se pe stradă, în fața blocului locativ situat în XXXXX, din intenții huliganice, încălcând grosolan și demonstrativ ordinea publică, regulile sociale și morale, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, cu deosebită obraznicie, cu aplicarea violenței, cu scopul de a atrage atenția și reacția publică la acest comportament, fără nici un pretext, motiv justificat sau

plauzibil, în prezența mai multor persoane, l-au amenințat cu aplicarea violenței pe cet. Popușoi Ion, după care i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului și cu o piatră în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202029D0017 din 11.02.2020, edem în regiunea occipitală și plagă contuză frontal pe mijloc, care s-au produs prin mecanism de lovire cu obiect contondent, pot data din 27.01.2020 și se califică ca vătămare corporală neînsemnată, leziunile corporale depistate au putut fi produse prin intermediul a două lovituri, cu un obiect contondent.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Grosu Igor în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea în baza art. 90 Cod penal, cu stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani.

În motivarea cererii de apel a indicat că, instanța de fond nu a reținut circumstanțele atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, în special, nu a ținut cont de faptul că, inculpatul și-a recunoscut vina integral și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, s-a căit sincer de cele comise, atât după săvârșirea infracțiunii, cât și în instanța de judecată Pădureț Mihail a avut un comportament cuviincios, fapt ce atestă că ultimul a înțeles urmările negative ale faptei sale, dând încredere instanței că asemenea cazuri nu se vor repeta.

Drept urmare urmare, în opinia părții apărării, Pădureț Mihail merită să-i fie acordată o șansă pentru a demonstra că corectarea și reeducarea lui poate fi obținută fără izolare de societate, fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării ei în baza art. 90 Cod penal.

3.1. Legalitatea sentinței a fost contestată cu apel de către avocatul Vârlan Octavian în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită inculpatului Pădureț Mihail în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, o pedeapsă neprivativă de libertate.

În susținerea cerințelor sale, avocatul a indicat că, instanța de fond a stabilit o pedeapsă prea aspră inculpatului, or, ultimul și-a recunoscut integral fapta și s-a căit sincer de cele comise, se caracterizează pozitiv, are loc permanent de trai, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, ultimul a conștientizat pe deplin fapta comisă, iar reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate.

La fel, apărătorul a indicat că, aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, contravine circumstanțelor cauzei și criteriilor generale de individualizare a pedepsei, iar pedeapsa stabilită nu își va atinge scopul, ci va avea un sentiment de nedreptate și neîncredere în lege. Astfel, ar fi fost rezonabil dacă prima instanță ar fi aplicat

inculpatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei conform prevederilor art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 octombrie 2020, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Pădureț Mihail se consideră condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza acestei legi, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i se stabilește pedeapsa de 2 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii se suspendă condiționat pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

În rest, în latura corpurilor delictive se mențin dispozițiile sentinței instanței de fond.

4.1. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a indicat că, instanța de fond a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Pădureț Mihail în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, fapt ce nici nu se contestă de părți, apelurile fiind declarate în privința pedepsei aplicate inculpatului.

Mai mult, judecarea cauzei a avut loc în procedură simplificată, în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală. În instanța de fond inculpatul a depus cerere prin care a solicitat judecarea cauzei sale în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, prin care recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cerere, care a fost acceptată de instanța de fond.

Cu referire la pedeapsa individualizată inculpatului, instanța de apel a stabilit că, de către instanța de fond nu au fost luate în considerație toate prevederile legale pertinente speței, astfel încât greșit a individualizat pedeapsa inculpatului Pădureț Mihail, fără a ține cont și de criteriile enunțate în art. 75 Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație circumstanțele prezente pe cauză, și anume personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

Subsecvent, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a indicat că urmează a se ține cont de comportamentul și atitudinea acestuia după comiterea infracțiunilor, care a contribuit activ la descoperirea acesteia, a recunoscut integral vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate și s-a căit sincer de cele comise, ulterior înaintînd în instanța de judecată cerere prin care a solicitat judecarea cauzei penale în procedură simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind relevantă în cazul din speță poziția părții vătămate Popușoi Ion, care în ședința instanței de apel a depus declarație,

confirmând că prejudiciul material și moral i-a fost achitat, la moment și pe viitor nu are pretenții față de inculpatul Pădureț Mihail, astfel solicitând instanței de apel aplicarea în privința ultimului a unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate.

Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu este rațional ca inculpatul Pădureț Mihail să execute pedeapsa închisorii ce i-a fost stabilită, fiind posibilă suspendarea condiționată a acesteia pe o perioadă de probațiune, adică aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, impedimente legale în acest sens nefiind constatate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței.

În motivarea celor solicitate, procurorul indică că, instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de prevederile legale și scopul pedepsei, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal.

Mai mult decât atât, procurorul susține că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului, instanța de apel nu a indicat suficient motivele aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, astfel încât a admis dubla valență a aceluiași circumstanțe și împrejurări care au fost reținute inițial la stabilirea cunatumului pedepsei, iar ulterior, la modul de executare al acesteia.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia expusă în referință de către avocatul Vârlan Octavian în numele inculpatului, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect i-a stabilit inculpatului o pedeapsă non privativă de libertate conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul procurorului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea blândă și una inequitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, a comis o infracțiune care face parte din categoria celor grave și de comportamentul acestuia după și în timpul examinării cauzei, or, ultimul pe parcursul examinării cauzei a întreprins mai multe măsuri în vederea achitării prejudiciului cauzat, fapt confirmat prin materialele cauzei penale precum și prin declarațiile părții vătămate.

De asemenea se menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei lui Pădureț Mihail pe o perioadă de probațiune de 2

ani, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal inculpatului, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din apel și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așadar, Colegiul penal statuează că, temeiul invocat de către procuror prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus de către procurorul, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul șef al Procuraturii de Circumscripție Bălți Ioniță Tatiana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 octombrie 2020, în cauza penală privindul pe *Pădureț Mihail Alexei*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **29 iulie 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan